Quelle: http://manuscripta.at/?ID=912
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

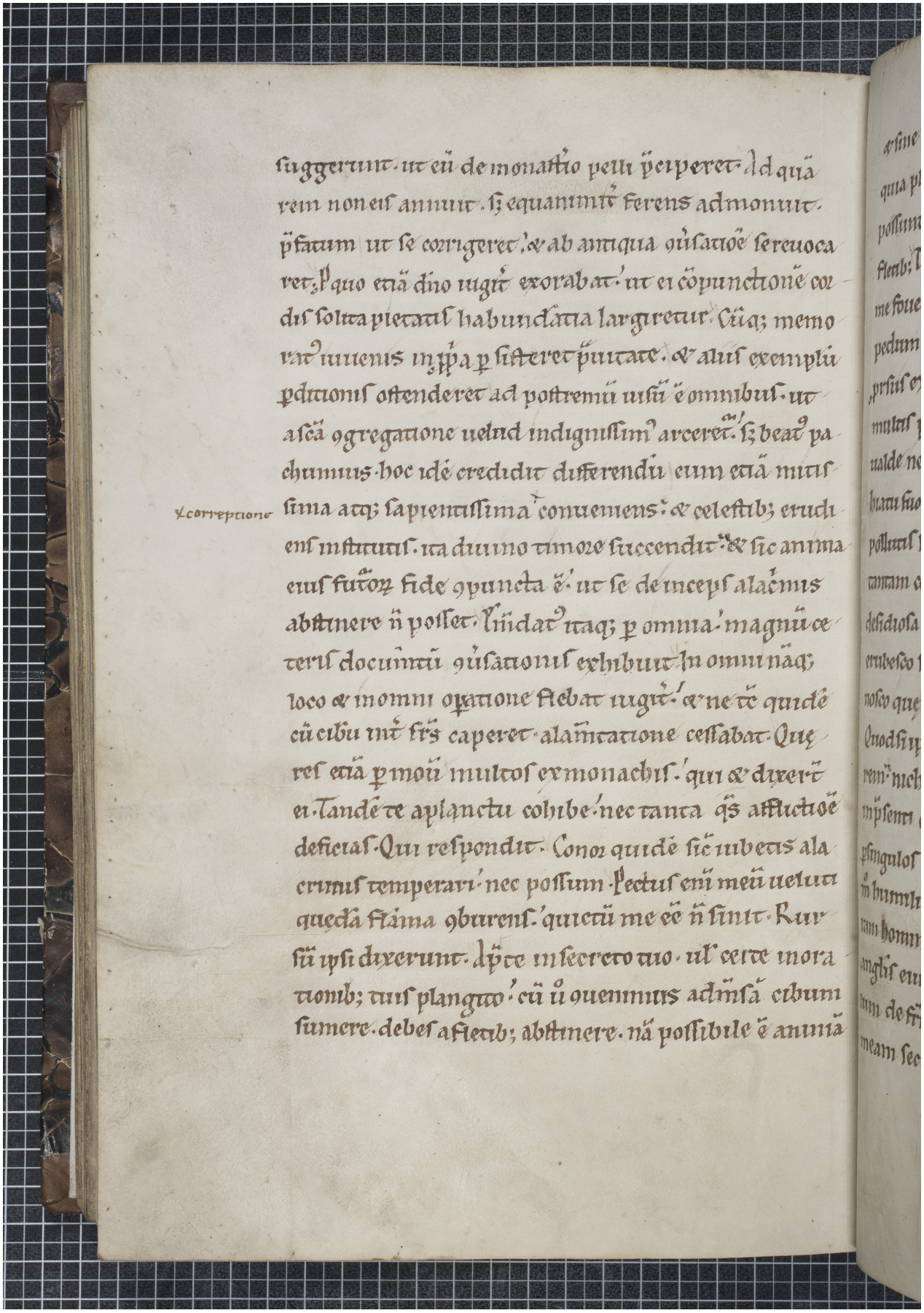

suggerunt. ut eū de monastio pelli p̄ciperet. Ad quā
rem non eis annuit. s; equanimit̄ ferens admonuit.
p̄fatum ut se corrigeret. & ab antiqua ꝯuersatiōe se reuoca
ret. P quo etiā dno iugit̄ exorabat. ut ei cōpunctionē cor
dis solita pietatis habundātia largiretur. Cūq; memo
rat⁹ iuuenis in ꝓpa p sisteret p̄uitate. & aliis exemplū
p̄ditionis ostenderet ad postremū uisū ē omnibus. ut
a scā ꝯgregatione uelud indignissim⁹ arceret̄. s; beat⁹ pa
chumius. hoc idē credidit differendū eum etiā mitis
sima atq; sapientissima conueniens: & celestib; erudi
ens institutis. ita diuino timore succendit. & sic anima
eius futurorū fide ꝯpuncta ē. ut se deinceps alacrimis
abstinere n̄ posset. Rm̄dat⁹ itaq; p omnia. magnū ce
teris documētū ꝯuersationis exhibuit. In omni nāq;
loco & in omni oꝑatione flebat iugit̄. & ne tc̄ quidē
cū cibū int̄ frs̄ caperet. alam̄tatione cessabat. Que
res etiā p mou̅ multos ex monachis. qui & dixert̄
ei. Tandē te a planctu cohibe. nec tanta q̄s afflictiōe
deficias. Qui respondit. Conor quidē sic iubetis ala
crimis temperari. nec possum. Pectus enī meū ueluti
quedā flāma ꝯburens. quietū me ēē n̄ sinit. Rur
sū ipsi dixerunt. Ap̄te in secreto tuo. ul̄ certe in ora
tionib; tuis plangito. cū u̅ ꝯuenimus ad m̄sā cibum
sumere. debes a fletib; abstinere. nā possibile ē animā

x correptione